

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 6Co/87/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6124208078
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Jana Janics Bajánková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2025:6124208078.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Jany Janics Bajánkovej a členiek senátu JUDr. Otílie Belavej a JUDr. Renáty Janákovéj v spore žalobcu: Náhradné vozidlo, s.r.o., IČO: 50 496 166, so sídlom Tolstého 1201/20, Žilina, zastúpeným ADVOKÁTI Müller § Dikoš, s.r.o., IČO: 36 864 455, so sídlom Tolstého 1201/20, Žilina, proti žalovanému: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, IČO: 00 585 441, so sídlom Štefanovičova 4, Bratislava, zastúpená JUDr. Baltazárom Mucskom, advokátom, so sídlom Vajnorská 55, Bratislava, o zaplatenie 528,- eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Mestského súdu Bratislava IV zo 07. mája 2025, č. k. 33C/28/2024 - 129, takto

rozhodol:

- Napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie sa potvrdzuje.
- Žalobcovi sa priznáva voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 528,- eur s úrokom z omeškania 9,25 % ročne zo sumy 528,- eur od 11.09.2023 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. (I. výrok). Žalobcovi voči žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. (II. výrok).

2. Súd prvej inštancie v dôvodoch napadnutého rozsudku zhrnul skutkové zdôvodnenie žaloby, priebeh konania, podstatné vyjadrenia sporových strán a uviedol, že dňa 20.06.2023 došlo v Malackách k dopravnej nehode, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle, ktorého držiteľom v čase nehody bola I. Š., F. XX.XX.XXXX. K vzniku škody došlo prevádzkou motorového vozidla povinne zmluvne poisteného u žalovaného. Poškodený nechal poškodené vozidlo za účelom opravy odviezť do autoservisu, na čo nadväzovalo uzavretie Zmluvy o nájme dopravného prostriedku č. XXX/XXXX, zo dňa 29.06.2023, na základe ktorej prenajal žalobca poškodenému náhradné vozidlo. Nájom trval od 29.06.2023 do 31.07.2023, po dobu zotrvania poškodeného vozidla v autoservise, až do skončenia opravy a doručenia krycieho listu poisťovňou, po ktorú nemohol poškodený s motorovým vozidlom nijakým spôsobom pre vznik škody na ňom disponovať. Ozrejmil, že vykonaným dokazovaním zistil, že Zmluvou o nájme č. XXX/XXXX zo dňa 29.06.2023 žalobca ako prenajímateľ a poškodený ako nájomca sa dohodli na nájme motorového vozidla U. O., L.: I., od 29.06.2023 do 31.07.2023 s denným nájomným 45,- eur, zmluvné nájomné 33,- eur. Jednorazový poplatok za pristavenie a odobratie vozidla bol dohodnutý vo výške 30,- eur s DPH. Podľa Protokolu o prenájme náhradného vozidla si vozidlo prevzal

poškodený dňa 29.06.2023 a odovzdal žalobcovi späť dňa 31.07.2023. Žalobca vystavil poškodenému dňa 31.07.2023 faktúru č. XXXXXXXX splatnú dňa 15.08.2023 na sumu 1.119,- eur s DPH za prenájom náhradného vozidla podľa zmluvy o nájme č. 829/2023, za obdobie od 29.06.2023 do 31.07.2023. Súčasťou fakturovanej sumy bol aj poplatok za pristavenie a prevzatie vozidla 30,- eur s DPH. Ďalej súd prvej inštancie zistil, že poškodený ako postupca na žalobcu ako postupníka postúpil Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 31.07.2023 za odplatu 1.119,- eur s DPH svoju peňažnú pohľadávku voči pôvodnému žalovanému vo výške 1.119,- eur s DPH z titulu jeho nároku voči poisťovni podľa § 4 zákona č. 381/2001 Z. z.. Postupca postúpil s pohľadávkou všetko príslušenstvo a všetky práva súvisiace s touto pohľadávkou. Podľa čl. 5 Zmluvy sa zmluvné strany dohodli, že vzájomné nároky, a to úhrada odplaty za postúpenie pohľadávky a úhrada nájomného za náhradné vozidlo, sa podpisom zmluvy započítavajú, pričom žalobca si bude pohľadávku vymáhať vo vlastnom mene a na vlastný účet. Poškodený čestným prehlásením zo dňa 31.07.2023 vyhlásil, že mal od žalobcu prenajaté náhradné motorové vozidlo U. O. , L.: I., od 29.06.2023 do 31.07.2023 (33 dní) z dôvodu, že jeho vozidlo bolo po poistnej udalosti č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 20.06.2023 v autoservise, až do doručenia krycieho listu poisťovňu. Zároveň prehlásil, že v uvedenom období nemal k dispozícii žiadne iné vhodné vozidlo a prenájom náhradného vozidla bol pre neho nevyhnutý. Z Potvrdenia o odovzdaní a prevzatí motorového vozidla z autoservisu vyplynulo, že poškodené motorové vozidlo bolo po poistnej udalosti prevzaté autoservisom za účelom opravy dňa 29.06.2023. Po ukončení opravy a doručení krycieho listu zo strany KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. dňa 28.07.2023, bolo poškodené motorové vozidlo bezodkladne odovzdané držiteľovi dňa 31.07.2023. Poškodený oznámil predchodcovi žalovaného postúpenie pohľadávky listom zo dňa 31.07.2023. Následne si žalobca si u predchodcu žalovaného listom zo dňa 31.07.2023 uplatnil náhradu škody z postúpenej pohľadávky. Podľa Oznámenia o poistnom plnení zo dňa 28.08.2023 žalovaný náklady na zapožičanie náhradného vozidla priznal vo výške 591,- eur s odôvodnením, že doba obvyklá na opravu vozidla je 17 dní s ohľadom na kalkuláciu nákladov na opravu a potrebný rozsah vykonaných prác. Z internetbankingu žalobcu okresný súd ďalej zistil, že žalovaný poukázal na jeho bankový účet sumu vo výške 591,- eur. Z listu autorizovaného autoservisu ALTERIA MOTOR s.r.o., Žilina - vyplynulo, že ide o bežnú obchodnú prax uplatňovanú pri oprave poškodeného vozidla v prípadoch kedy náklady za opravu poškodeného vozidla uhrádza poisťovňa z povinného zmluvného poistenia. V deň ukončenia prác na poškodenom vozidle autoservis odosiela faktúru príslušnej poisťovni, ktorá je povinná z PZP vinníka nehody faktúru zaplatiť. V prípade, že poisťovňa je ich zmluvným partnerom ako náhrada úhrady faktúry sa používa tzv. krycí list vystavený príslušnou poisťovňou a tento doručuje autoservisu a ten potom vydaná poškodenému opravené vozidlo bezodkladne po doručení krycieho listu zo strany poisťovne. Zhodne s vyššie uvedeným potvrdili obchodnú prax aj servisy MD-Bavaria Žilina, s.r.o. a FINAL CD. Dňa 27.07.2023 vystavila poisťovňa UNIQA, v ktorej bol poškodený havarijne poistený krycí list na sumu 6.384,20 eur. Z faktúry autoservisu M a H, spol. s r. o. č. XXXXXXXXXXXX vyplynulo, že táto bola vystavená dňa 26.07.2023. Žalovaný uplatnený nárok neuznal v celom rozsahu. Rozporoval oprávnenosť doby prenájmu náhradného vozidla, nakoľko mal za to, že do prenájmu náhradného vozidla nemôže byť ponechaná na ľubovôli žalobcu, resp. poškodeného. Mal za to, že nájom bol účelný, nevyhnutný a odôvodnený maximálne v rozsahu 17 dní, v ktorom bol zahrnutý čas na opravu vozidla zohľadňujúci technologické postupy udávané výrobcom, čas na objednanie náhradných dielov, čas potrebný na presun vozidla medzi jednotlivými pracoviskami ako aj čas súvisiaci s prestojmi zo strany žalovaného. Žalobcove tvrdenia o tom, že poškodený bol donútený prenajať si náhradné vozidlo považoval za účelové. Argumentoval, že poškodenie vozidla spočívalo iba v povrchových škrabancoch laku na blatníku zadnej nápravy. Nakoľko sa domnieval, že bolo vozidlo zrejme pojazdné, namietal opodstatnenosť celkovej doby trvania nájmu dôvodiac, že odstránenie povrchového poškodenia zaberie nanajvýš niekoľko hodín, účelným by podľa názor žalovaného bolo keby si v autoservise dojednal termín tzv. „na počkanie“. Mal za to, že poškodený si prenajal náhradné vozidlo výlučne z dôvodu, že mu ho žalobca poskytol zadarmo, resp. u neho navodil tento dojem. Náklady preto považoval za opodstatnené výlučne do vykonania opravy, nie do doručenia krycieho listu.

3. Z tohto skutkového stavu, právne odkazujúc na § 442 ods. 1, § 524 ods. 1, ods. 2, § 525 ods. 1, ods. 2, § 526 ods. 1, ods. 2, § 517 ods.1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 4 ods. 1, ods. 2, § 15 ods. 1, § 11 ods. 6, ods. 7, ods. 8, zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej aj „zákon o PZP.“), § 3 nariadenia č. 87/1995 Z.z. dospel k záveru o dôvodnosti žaloby. Úvodom skonštatoval, že nárok žalobcu sa odvíja od § 15 ods. 1 zákona o PZP ako aj od § 442 Občianskeho zákonníka. Ozrejmil, že v danom prípade bolo nesporné, že dňa 20.06.2023 došlo v Malackách k dopravnej nehode, pričom v dôsledku tejto nehody došlo k škodovej udalosti na motorovom vozidle

poškodeného. Škodová udalosť bola spôsobená prevádzkou motorového vozidla poisteného v poisťovni žalovaného. V dôsledku uvedeného si poškodený od žalobcu prenajal náhradné motorové vozidlo počas doby zisťovania nákladov na opravu jeho vlastného vozidla poškodeného poistencom žalovaného. Na základe zmluvy o nájme č. XXX/XXXX zo dňa 29.06.2023 poškodený užíval motorové vozidlo U. O., L. I. v rozsahu 33 dní nájmu, a to v období od 29.06.2023 do 31.07.2023. Po skončení doby nájmu vystavil prenajímateľ nájomcovi faktúru č. XXXXXXXX za prenájom náhradného vozidla v trvaní 33 dní s výškou nájomného 33,- eur s DPH/ deň, spolu s jednorazovým poplatkom za pristavenie a prevzatie náhradného vozidla vo výške 30,- eur s DPH, spolu vo výške 1.119,- eur s DPH, na základe čoho vznikol žalobcovi nárok na zaplatenie nájomného. Z Oznámenia o poistnom plnení žalovaného zo dňa 28.08.2023 vyplynulo, že žalovaný daným listom oznámil žalobcovi, že mu poukázal poistné plnenie vo výške 591,- eur s odôvodnením priznania poistného plnenia len za obdobie od 17 dní, že denná výška nájomného nebola spochybnená. Uvedol, že spornou v konaní zostala doba trvania nájmu náhradného vozidla, ako aj nárok na úroky z omeškania. Vo vzťahu k námietke vecnej legitímácie sporových strán uvedol, že pokiaľ ide o pasívnu vecnú legitímáciu, táto je na strane žalovaného daná a vyplýva priamo z § 15 ods. 1 zákona o PZP, podľa ktorého poisťovateľ, t. j. žalovaný uhradza poškodenému náhradu škody. Vo vzťahu k meritu veci konštatoval, že v danom prípade vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že poškodený sa v dôsledku náhodnej poistnej udalosti zavinenej škodcom - poistencom žalovaného dostal do situácie, že bol nútený si prenajať náhradné vozidlo. Súd mal preukázané, že v priamej príčinnej súvislosti s predmetnou poistnou udalosťou poškodený užíval prenajaté vozidlo od 29.06.2023 do 31.07.2023, počas jeho opravy v autoservise. Bolo preukázané, že k nehode došlo dňa 20.06.2023, vozidlo bolo v autoservise odo dňa 29.06.2023, pričom po dobu opravy vozidla si prenajal náhradné vozidlo u spoločnosti žalobcu. Mal preto za to, že je teda preukázaná príčinná súvislosť medzi poistnou udalosťou a užívaním náhradného vozidla poškodeným, po dobu, po ktorú bolo v autoservise vozidlo poškodené pri spomínanej dopravnej nehode. Nebyť poškodenia vozidla, ku ktorému došlo k nehode, poškodený by nemusel vyhľadať autoservis a dať si vozidlo opraviť, ale mohol svoje vlastné vozidlo užívať. Keďže však bol nútený dať vozidlo do opravy v autoservise, počas tejto doby si prenajal náhradné vozidlo, pričom z čestného prehlásenia poškodeného vyplýva, že prenájom náhradného vozidla počas tejto doby bol nevyhnutný z dôvodu zabezpečenia osobných potrieb.

K procesnej obrane žalovaného ohľadom účelnosti užívania náhradného vozidla a celkovej dobe nájmu, v rámci ktorej odkazoval na rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 7Co/187/2022 zo dňa 22.03.2023, v zmysle ktorého žalobcovi za obdobie do vystavenia krycie listu nárok na náhradu škody neprislúcha, súd prvej inštancie ozrejnil, že pri posudzovaní účelnosti a dôvodnosti nákladov aj z hľadiska časového rozsahu ich vyjadrenia je namieste zohľadňovať predovšetkým okolnosť skutočného obmedzenia poškodeného v možnosti užívať svoje vlastné motorové vozidlo v dôsledku dopravnej nehody. Zdôraznil, že z dôkazov nevyplývalo, že by poškodený mal akúkoľvek možnosť reálne ovplyvniť začiatok a trvanie zisťovania rozsahu škôd na poškodenom vozidle. Doba zotrvania vozidla v autoservise závisela od posúdenia a zistenia predpokladaných nákladov na opravu vozidla. Dĺžka opravy vozidla vyplývala aj z čestného prehlásenia autoservisu a odovzdávacieho a preberacieho protokolu, podľa ktorého bolo vozidlo poškodeného prevzaté do autoservisu za účelom opravy 29.06.2023 a po ukončení opravy a doručení krycieho listu zo strany žalovaného dňa 28.07.2023 bolo vozidlo odovzdané poškodenému dňa 31.07.2023. Keďže deň 28.07.2023 pripadol na piatok, vozidlo bolo poškodenému odovzdané bezodkladne, a to najbližší nasledujúci pracovný deň, t. j. v pondelok dňa 31.07.2023. Doplnil, že zároveň spoločnosti vykonávajúce opravy motorových vozidiel potvrdili, že ide o bežnú obchodnú prax uplatňovanú pri oprave poškodeného vozidla v prípadoch kedy náklady za opravu poškodeného vozidla uhradza poisťovňa z povinného zmluvného poistenia. V deň ukončenia prác na poškodenom vozidle autoservis odosiela faktúru príslušnej poisťovni, ktorá je povinná z PZP vinníka nehody faktúru zaplatiť. V prípade, že poisťovňa je ich zmluvným partnerom ako náhrada úhrady faktúry sa používa tzv. krycí list vystavený príslušnou poisťovňou a tento doručuje autoservisu a ten potom vydaná poškodenému opravené vozidlo bezodkladne po doručení krycieho listu. K príčinnej súvislosti medzi poškodením motorového vozidla a vznikom škody súd prvej inštancie zopakoval, že táto daná za celé obdobie od vzniku škodovej udalosti až do momentu kedy sa opravené vozidlo dostáva do dispozičnej sféry poškodeného a v ďalšom poukázal na nález Ústavného súdu III. ÚS 602/2022 zo dňa 16.02.2023. Vzhľadom na uvedené zhrnul, že poškodený z titulu poistnej udalosti nemohol užívať svoje motorové vozidlo, a preto bolo dôvodné, aby si zabezpečil náhradné vozidlo a náklady spojené so zabezpečením tohto náhradného vozidla v podobe nájomného, tak patria k oprávneným nárokom poškodeného. Pokiaľ dôjde k poškodeniu motorového vozidla, má poškodený nárok na náhradu nákladov vynaložených na prenájom náhradného vozidla až do doby, než bude môcť používať svoje vlastné vozidlo. Vo

všeobecnosti platí, že každá škoda, ktorá vznikla v príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou, by mala byť reparovaná tak, aby došlo k náhrade nutných a účelne vynaložených nákladov v súvislosti s uvedenou škodou. Z uvedeného dôvodu dospel k záveru, že poškodený mal prenajaté motorové vozidlo len na nevyhnutnú dobu od 29.06.2023 do 31.07.2023. Práve za stavu, do ktorého sa dostal poškodený zavinením poistenca žalovaného, nemožno nepriaznivost' tohto stavu umocňovať u poškodeného jeho neprímeraným zaťažovaním v tom zmysle, aby v sieti autoservisov zisťoval a hľadal ten s najväčšou rýchlosťou vykonania opravy, prípadne aby počas opravy vozidla poškodený riešil daný stav inak než zapožičaním náhradného motorového vozidla (napr. používaním hromadnej dopravy), prípadne aby zisťoval a hľadal autopožičovne s najlacnejším nájomným. Takýmto prístupom by bol poškodený neprímerane a nedôvodne zaťažovaný, keď je už daným stavom výrazne obmedzovaný, hoci ho nezavinil. V tomto smere súd vzhľadom na predložené dôkazy nevidel dôvod vypočúvať poškodeného k otázke nevyhnutnosti prenájmu, prípadne vykonať navrhovaný písomný dopyt na autoservis M a H, spol. s r.o. k otázke priebehu opravy, ktorá v tomto konaní ani nebola spornou. Uzavrel, že pri zohľadnení nespornej skutočnosti vyplatenia poistného plnenia žalobcovi žalovaným v sume 591,- eur je potom žalobcom v tomto konaní uplatnená pohľadávka vo výške 528,- eur uplatnená dôvodne (uplatnená suma 1.119,- eur - priznaná suma 591,- eur = žalovaná istina 528,- eur), a toto právo bolo žalobcovi ako subjektu aktívne vecne legitimovanému priznané ako právo na náhradu škody podľa § 15 ods. 1 v spojení s § 4 ods. 1, 2 zák. č. 381/2001 Z. z. a podľa všeobecných hmotnoprávných ustanovení vyplývajúcich z úpravy § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka, na základe skonštatovania súdu vychádzajúceho z výsledkov vykonaného dokazovania vyhodnotených podľa § 191 C.s.p. K nároku na úroky z omeškania súd prvej inštancie uviedol, že si žalobca uplatnil úroky z omeškania zo sumy 528,- eur od 11.09.2023 do zaplatenia. Ozrejmil, že ukončenie poistného šetrenia nastalo dňa 25.08.2023 a od nasledujúceho dňa, t. j. od 26.08.2023 začala plynúť žalovanému 15-dňová lehota na poskytnutie plnenia v zmysle § 11 ods. 7 zákona o PZP. Žalovaný sa dostal do omeškania od 11.09.2023. Žalovaný neopodstatnene neposkytol poistné plnenie v uplatnenej výške a svojvoľne a bez relevantných dôvodov posúdil nižšie plnenie. Keďže žalovaný svojvoľne poskytol nižšiu sumu - poníženú o 528,- eur (t. j. o žalovanú istinu), a to bez relevantných dôvodov, bez riadneho a opodstatneného odôvodnenia, bez faktického základu, nemožno posúdiť začiatok omeškania neskôr než nasledujúcim dňom po uplynutí 15-dňovej lehoty stanovenej na poskytnutie plnenia. Vzhľadom na uvedené priznal žalobcovi voči žalovanému úroky z omeškania v zákonnej výške odo dňa, ako požadoval žalobca. Keďže úroky z omeškania neboli dohodnuté, prislúchali žalobcovi úroky zákonné, v súlade s ustanovením § 517 ods.2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., a to úroky z omeškania o 5 percentuálnych bodov vyššie ako základná úroková sadzba ECB platná k 1. dňu omeškania.

4. O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 C.s.p. tak, že v konaní plne úspešnému žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

5. Proti tomuto rozhodnutiu podal žalovaný odvolanie. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudku súdu I. inštancie zmenil tak, že súd žalobu v celom rozsahu zamietne, alternatívne ho zruší a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Namietal, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Nesúhlasil so závermi súdu prvej inštancie uvedenými v odôvodnení napadaného rozsudku. Odôvodnenie rozsudku považoval za nepresvedčivé, kedy sa v ňom konajúci súd nedokázal vysporiadať so všetkými jeho námietkami a argumentáciou. Namietal, že konajúci súd akceptoval vyjadrenia a predložené dôkazy žalobcom, bez toho aby ich konfrontoval s argumentami žalovaného a zároveň mal za to, že súd nesprávne právne vec posúdil a na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, čím prijal nezákonný a právne neudržateľný rozsudok. Konkretizoval, že súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil a v odôvodnení napadnutého rozsudku neuniesol bremeno logickým spôsobom vysvetliť, prečo bolo v danom prípade dôvodné priznať žalobcovi celú ním nárokovanú sumu vo výške 528,- Eur. S poukazom na uvedené namietal, že konajúci súd na danú vec neaplikoval kritériá nutnosti a účelnosti nájmu náhradného motorového vozidla, ktoré vychádzajú z judikatúry najvyšších súdnych autorít v obdobných veciach. Mal za to, že v konaní nebola žalobcom preukázaná zásadná skutočnosť, a to nevyhnutnosť dĺžky opravy poškodeného motorového vozidla v autoservise. Ozrejmil, že existencia skutočnej škody spočívajúca v nákladoch na prenájom náhradného vozidla je podmienená ad 1/ nutnosťou a účelnosťou týchto vynaložených nákladov; ad 2/ dobou, počas ktorej bol poškodený vylúčený z užívania svojho motorového vozidla z dôvodu jeho

opravy. V tomto kontexte poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR z 28. júna 2016, sp. zn. 3 MCdo/3/2015 a taktiež na rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky zo dňa 30.03.2010, sp. zn. 25 Cdo 3911/2007 a mal za to, že z vyššie citovaných rozhodnutí možno vyvodiť záver, že poisťovateľ (Žalovaný) je povinný nahradiť náklady nájmu náhradného motorového vozidla poškodenému len v prípade, že nájom trval po nevyhnutnú dobu a jeho cena bola primeraná. S ohľadom na vyššie uvedené skutočnosti považoval krátenie nákladov nájmu náhradného vozidla z jeho strany za dôvodné a správne. Ďalej sa odvolateľ domnieval, že vzhľadom na tú skutočnosť, že ku škodovej udalosti došlo dňa 20.06.2023 a poškodené motorové vozidlo bolo do servisu odovzdané až dňa 29.06.2023, že poškodenia na motorovom vozidle boli prevažne iba estetického rozsahu. Vzhľadom na uvedené mal za to, že poškodený mohol a mal opravu svojho motorového vozidla vyriešiť tzv. „na počkanie“, kedy by vozidlo odovzdal servisu na opravu až v momente, keď servis mohol začať s výkonom opravy už v deň odovzdania poškodeného motorového vozidla do servisu, a nie až niekoľko dní po odovzdaní. V tomto kontexte poukázal na rozsudok Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 8Co/131/2019 ako aj na uznesenie Krajského súdu v Žiline zo dňa 14.09.2022, sp. zn.: 7Co/131/2022. Žalovaný sa nestotožnil ani s argumentáciou konajúceho súdu v rovine, že z predložených listinných dôkazov ako bolo napríklad čestné vyhlásenie bola automaticky zrejmá potreba užívania náhradného motorového vozidla. Zároveň konajúci súd nesprávne postupoval v prípade keď odmietol vykonať v rámci dokazovania výsluch konateľa autoservisu k dĺžke vykonávanej opravy poškodeného motorového vozidla, nakoľko ide podľa názoru Žalovaného o kľúčový výsluch pre preukázanie účelnosti nájmu náhradného motorového vozidla, nakoľko v prípade ak dochádza k prietahom v oprave, ktoré nie sú spôsobené konaním Žalovaného, nemôžu byť Žalovanému ani pričítané ale mali by byť pričítané zodpovednému subjektu, teda v danom prípade autoservisu vykonávajúcemu opravu. Pre posúdenie nutnosti a účelnosti nájmu náhradného motorového vozidla teda nemôže byť podstatné len to, že v dôsledku škodovej udalosti zavinenej klientom Žalovaného, nemohol poškodený využívať svoje motorové vozidlo, nakoľko bolo potrebné zabezpečiť jeho opravu, v dôsledku čoho si musel prenajať náhradné motorové vozidlo. S prihliadnutím na vyššie citovanú súdnu prax sa preto nemožno stotožniť s názorom konajúceho súdu uvedeného v bode 45. odôvodnenia napadnutého rozsudku. Podľa názoru Žalovaného práve skutočnosť či poškodené vozidlo malo iba povrchové (estetické) poškodenia alebo bola táto škoda závažná nakoľko, že vozidlo nebolo pojazdné bola zásadná pre vyriešenie otázky nutnosti a účelnosti nájmu náhradného vozidla. Ak bolo totiž vozidlo poškodené iba povrchovo, spôsob opravy vozidla mohol byť dojednaný tzv. na počkanie. Poškodený by tak poškodené vozidlo mohol ďalej jazdiť a do servisu by ho pristavil až v momente, kedy by servis disponoval všetkými potrebnými náhradnými dielmi a mal dostatok kapacít na realizovanie opravy. V tejto súvislosti konštatoval, že kryje zodpovednosť vinníka škodovej udalosti v zmysle uzavretého zmluvného poistenia, ak však predĺženie doby nájmu náhradného vozidla zo strany poškodeného zapríčinil servis z dôvodu prietahov opráv povrchových poškodení vozidla, mal za to, že tieto náklady nevznikli v priamej príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou. Obdobne to platí aj pre prípady, kedy servis zadržiava už opravené vozidlo poškodeného do doby, kedy poisťovňa vystaví krycí list za jeho opravu. V tomto prípade opätovne dochádza k nezákonnému a neúčelnému predĺžovaniu doby nájmu, v ktorom absentuje priama príčinná súvislosť. K navýšeniu škody totiž nedošlo na základe konania vinníka nehody ale iného subjektu. Tento načrtnutý právny názor potvrdzuje aj Rozsudok Krajského súdu v Žiline, zo dňa 22.03.2023, sp. zn.: 7Co/187/2022. Napadnutý rozsudok konajúceho súdu považoval za vecne nesprávny aj s prihliadnutím na tú skutočnosť, že Žalovaný má v zmysle zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (ďalej len „ZoPZP“) povinnosť šetriť poistnú udalosť v trojmesačnej lehote od uplatnenia nároku na náhradu škody zo strany poškodeného. Nie je preto možné sankcionovať postup Žalovaného (vyplývajúci priamo zo ZoPZP) a požadovať náhradu nájmu náhradného vozidla aj za dobu vyhradenú na likvidáciu poistnej udalosti, smerujúcu k vystaveniu krycieho listu.

Vo vzťahu k existencii inej vade konania, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, a to odňatie súdu prvej inštancie konať pred súdom a nedostatočné a chybné odôvodnenie rozhodnutia, mal za to, že sa súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku nevysporiadal s jeho argumentáciou, nevyhodnotil správne vykonané dokazovanie a nesprávne právne vec posúdil. Namietal, že prvoinštančný súd v rozpore so zákonom neuviedol aké skutočnosti považoval za preukázané, ktoré za preukázané nepovažoval, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil. Odôvodnenie preto považoval za nepreskúmateľné.

6. Žalobca vo vyjadrení k vyjadreniu žalobcu navrhol napadnutý rozsudok ako vecne a právne správny potvrdiť. Odvolanie žalovaného považoval za nedôvodné. V celom rozsahu sa pridržiaval svojich

doterajších vyjadrení, písomných podaní a argumentácie v tomto konaní. Mal za to, že súd prvej inštancie sa v dostatočnom a vecou súvisiacom rozsahu vysporiadal s otázkou nutnosti a účelnosti nájmu náhradného vozidla a s tým spojenými námietkami žalovaného ohľadom neprimeranosti doby trvania opravy, či doby nájmu náhradného motorového vozidla. Žalobca sa plne stotožnil s vyslovenými závermi súdu prvej inštancie, v zmysle ktorých súd prvej inštancie považoval náklady na nájom náhradného vozidla za vynaložené nutne a účelne, nakoľko boli vynaložené počas vykonávania opravy poškodeného vozidla. Uvedené závery sú v súlade s charakterom, účelom a povahou povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel. Tvrdenia žalovaného, že súd akceptoval vyjadrenia a predložené dôkazy žalobcu bez toho, že by ich konfrontoval s argumentáciou žalovaného považoval za nepravdivé. Nesúhlasil s tým, že by súd vec nesprávne právne posúdil alebo by dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Naopak mal za to, že s dobou zotrvania opravovaného vozidla v autoservise sa súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku riadne vysporiadal, pričom z dokazovania vyplynulo, že opravované vozidlo bolo po celú dobu trvania nájmu náhradného vozidla v autoservise a poškodený ho nemohol užívať. Žalovaný preto podľa jeho názoru celkom neopodstatnene namieta dĺžku vykonávania opravy a zotrvanie opravy v autoservise. Akcentoval, že v prejednávanej spore je určujúca skutočnosť, že sa poškodený dostal do situácie, keď bol nútený si prenajať náhradné motorové vozidlo za poškodené vozidlo v dôsledku poistnej udalosti zavinenej klientom žalovaného, a teda tento stav nebol výsledkom jeho dobrovoľného rozhodnutia a slobodného vôľového konania, ale bol v priamej príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou a vzniknutou škodou. Poškodený prenájmom náhradného motorového vozidla len riešil dôsledky zapríčinené poistnou udalosťou a odstraňoval nepriaznivý stav. Mal tiež za to, že nie je dôvodné skúmať účelnosť a nevyhnutnosť užívania náhradného vozidla nad rámec účelu náhradného vozidla definovaného nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. III. ÚS 602/2022-34 zo dňa 16.2.2023 (ďalej aj „Nález Ústavného súdu SR“). Zotrvanie motorového vozidla poškodeného v autoservise je priamym a bezprostredným následkom konania poistenca žalovanej, poškodený nemá žiaden dosah na trvanie opravy motorového vozidla, či na doručenie krycieho listu zo strany poisťovne. Užívanie opraveného motorového vozidla mu umožňuje autorizovaný autoservis, až keď sú mu nahradené náklady spojené s vykonanou opravou motorového vozidla, na ktorých úhradu je zaviazaná poisťovňa. V prejednávanej veci nebolo podľa žalobcu preukázané, že by doba zotrvania opravovaného vozidla v autoservise bola pričítateľná poškodenému, práve naopak, doba zotrvania vozidla v autoservise a nutnosť užívania náhradného vozidla súviseli výhradne so vznikom dopravnej nehody zapríčinenéj poistencom žalovanej a jeho zodpovednosťou za náhradu škody, ktorá nahlásením poistnej udalosti prešla na poisťovňu. Postup autoservisu pri vykonávaní opravy motorového vozidla a jeho vracaní poškodenému nemožno nijako pričítať poškodenému, ktorý bol objektívne po celú dobu zotrvania jeho motorového vozidla v autoservise vylúčený z užívania svojho motorového vozidla, a to v dôsledku primárnej príčiny, ktorou je vznik škody na jeho motorovom vozidle porušením povinností poistenca poisťovne. Žalobca ďalej zdôraznil, že prevádzkyschopnosť opraveného vozidla poškodeného dňom zavŕšenia jeho opravy nepredstavuje odstránenie príčiny, pre ktorú nemohol poškodený svoje motorové vozidlo užívať. Škodová udalosť je sanovaná až ku dňu, kedy poškodený môže svoje opravené motorové vozidlo opäť užívať, a to jeho vydaním zo strany autoservisu. Až k uvedenému momentu sa stáva ďalšie užívanie náhradného vozidla neúčelným. Ďalej vo svojom vyjadrení ozrejmil, že autoservis je zodpovedný za riadne a včasné plnenie svojmu zmluvnému partnerovi, ktorým je poisťovňa. Zodpovednostný vzťah medzi autoservisom a poisťovňou vzniká v dôsledku vzniku nákladov, ktoré poisťovňa musela znášať pre porušenie jeho povinností. Táto zodpovednosť však nevylučuje vecnú súvislosť medzi pôsobením prvotnej príčiny, a to škodovej udalosti, so vznikom škodového následku, ktorým je vznik nákladov na prenájom náhradného vozidla pre nemožnosť užívania vlastného poškodeného vozidla poškodeným, ktoré sa za účelom vykonania jeho opravy nachádza v autoservise. Ide tak o škodu, ktorá je adekvátnym dôsledkom protiprávneho konania, a to podľa všeobecnej povahy, obvyklého chodu vecí a skúseností. Čakanie na krycí list tak spadá do sledu udalostí spojených so škodovou udalosťou, ktoré vymedzujú obdobie nároku poškodeného na náhradu nákladov spojených s užívaním náhradného vozidla po dobu vykonávania opravy jeho motorového vozidla. Tvrdenie žalovaného, že na základe skutkového stavu v danej veci poškodený mohol resp. mal opravu svojho vozidla vyriešiť „na počkanie“ považoval za absolútne nezmyselné až absurdné. Zdôraznil, že pokiaľ aj bolo poškodené vozidlo pred odovzdaním do servisu pojazdné, uvedená skutočnosť nijako nevylučuje účelnosť a nevyhnutnosť nákladov na prenájom náhradného vozidla v období po odovzdaní poškodeného vozidla do opravy. Akcentoval, že termín odovzdania vozidla do opravy bol poškodenému pridelený priamo autoservisom, pričom poškodený si splnil všetky povinnosti a urobil všetko pre to, aby oprava vozidla prebehla riadne a okamžite, postupoval teda podľa pokynov a inštrukcii autorizovaného servisu. Opätovne zdôraznil, že poškodený nemohol

nijako opravu jeho vozidla urýchliť, okrem toho v čase odovzdania vozidla do servisu nebolo možné predvídať konkrétne okolnosti opravy. Domnienku žalovaného, že poškodenia na motorovom vozidle mali byť údajne iba estetického rozsahu považoval za bezpredmetnú. Na tomto mieste poukázal na to, že civilné sporové konanie nie je založené na domnienkach, ale na tvrdených a preukázaných skutkových okolnostiach. Podľa rozsahu vykonanej opravy považoval za zrejmé, že v danom prípade nešlo výlučne o estetické poškodenia a ak by tomu tak bolo, nepredstavovali by náklady na opravu sumu vo výške viac ako 6.500,- EUR. Dĺžku zotrvania opravovaného vozidla v autoservise ovplyvňuje práve poisťovňa, ktorá je súčasne subjektom zodpovedným za náhradu nákladov spojených s opravou poškodeného vozidla. Žalobca v intenciách záverov plynúcich z uvedeného nálezu zastáva názor, že na poškodenom, resp. žalobcovi, ani nemôže spočívať dôkazné bremeno ohľadom skutočností, ktoré nastali mimo jeho vplyvu (okolnosti trvania opravy, doručovania krycieho listu, nevydania motorového vozidla ku dňu vykonania jeho opravy). Nie je relevantné náhradu za predmetnú škodu nepriznať za obdobie, počas ktorého sa vozidlo poškodeného preukázateľne nachádza v autoservise, a ktorého dĺžku poškodený nijako nezapríčinil alebo neovplyvnil. Okolnosti, pre ktoré je vozidlo poškodeného v autoservise, súvisia výhradne s konaním škodcu. Žalobca ďalej uviedol, že nie je v jeho záujme, a podľa jeho názoru, ani v záujme autoservisu, aby opravované vozidlo zotrvalo v autoservise po nejakú konkrétnu dobu alebo dlhšie ako je nevyhnutné. Žalobca v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti prenajíma motorové vozidlá, tzn. akonáhle sa ukončí nájom vozidla, toto prenajme ďalšiemu záujemcovi. Autoservis je povinný dodržiavať lehoty pre vykonanie opráv a v jeho immanentnom záujme je opraviť čo najviac vozidiel, tzn. že pre autoservis je ekonomicky najvýhodnejšie vykonať opravu čo najrýchlejšie a vozidlo odovzdať, aby mohol do autoservisu prijať ďalšie vozidlo za účelom opravy. Poškodený má taktiež záujem na čo možno najskoršej oprave svojho poškodeného vozidla, za týmto účelom si tiež zvolil pre opravu autorizovaný servis. S užívaním požičaného vozidla sú spojené viaceré povinnosti, medzi nimi i povinnosť nahradiť škodu autopožičovní, ktorej sa v prípade vedenia motorových vozidiel nie vždy dá predísť, čo by náklady poškodeného spojené s dopravnou nehodou, v dôsledku ktorej si náhradné vozidlo prenajal, jednoznačne niekoľkonásobne navýšilo. Žalobca sa nestotožnil ani s názorom žalovaného o tom, že náklady na prenájom náhradného vozidla vzniknuté po vystavení faktúry za opravu nie je možné považovať za škodu vzniknutú v príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou. Vysvetlil, že uvedený záver totiž nereflektuje na účel náhradného vozidla vymedzený v Náleze Ústavného súdu SR, ktorý podľa názoru žalobcu vylučuje dopad konania autorizovaného autoservisu na príčinnú súvislosť medzi dopravnou nehodou a nutnosťou a účelnosťou užívania náhradného vozidla po dobu zotrvania opravovaného vozidla poškodeného v autoservise. S tvrdením žalovaného, že právny záver súdu prvej inštancie vytvára nebezpečný precedens pre ďalšie prípady nesúhlasil. Pre podporu jeho argumentácie poukázal na ďalšie aktuálne rozhodnutia Krajského súdu v Žiline zo dňa 18.12.2024, sp. zn. 6Co/77/2024 či na aktuálny Rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 28.01.2025, sp. zn. 14Co/6/2025, ktoré vychádzajú z obdobného skutkového stavu. Žalobca tiež zdôraznil, že skutočnosť, že opravované vozidlo poškodené konaním poistenca žalovaného zotrva v autoservise až do zaplatenia nákladov spojených s jeho opravou je priamou a bezprostrednou príčinou vzniku uplatneného nároku na náhradu škody, pričom nevydanie vozidla ku dňu poskytnutia zdaniteľného plnenia podľa faktúry vystavenej autoservisom a doručovanej len poisťovní nepredstavuje žiadnu ďalšiu, ani inú príčinu, ktorá by bola samostatnou a rozhodujúcou príčinou pre vznik škody, resp. v dôsledku ktorej by došlo k pretrhnutiu príčinnej súvislosti. Za nedôvodné a zavádzajúce považoval aj žalovaným tvrdené odvolacie dôvody poukazujúce na nedostatočné a chybné odôvodnenie rozhodnutia. Naopak mal za to, že súd prvej inštancie sa v odôvodnení rozhodnutia dostatočne zaoberal spornými skutočnosťami, argumentáciou a dôkazmi strán, pričom jednotlivé dôkazy a námietky strán sporu vyhodnotil podľa svojej úvahy. Zároveň sa vysporiadal so skutkovými a právnymi okolnosťami žalobcom uplatneného nároku. Skutočnosť, že súd nevyhodnotil dôkazy podľa predstáv žalovaného nezakladá automaticky záver o nesprávnosti týchto skutkových zistení. Nárok žalobcu uplatnený v tomto konaní na základe uvedeného považujeme za plne dôvodný. Rozhodnutie prvoinštančného súdu je z nášho pohľadu plne v súlade s vykonaným dokazovaním a právne posúdenie zodpovedá povahe vynaloženia nákladov z hľadiska účelnosti, dôvodnosti a bezprostrednej súvislosti so škodovou udalosťou.

7. Žalovaný vo vyjadrení k vyjadreniu žalobcu zotrval na svojej odvolacej argumentácii.

8. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 34 C.s.p.) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 C.s.p.) oprávnenou osobou - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 C.s.p.) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 C.s.p.) po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 363 C.s.p.) preskúmal napadnuté

rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 C.s.p.) a dôvodmi odvolania (§ 380 C.s.p.) postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania a viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 C.s.p.) dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

9. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku i konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že súd prvej inštancie v prejednávanej veci zistil skutkový stav v dostatočnom rozsahu. Na základe toho dospel ku správnym skutkovým zisteniam a tieto aj správne právne posúdil. Dokazovanie vykonané súdom prvej inštancie úplne postačovalo na zistenie pre rozhodnutie relevantných skutočností ako aj pre samotné rozhodnutie vo veci. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej. Súd prvej inštancie neporušil právo strán na spravodlivý proces, pretože v hodnotení skutkových zistení neabsentuje žiadna relevantná skutočnosť alebo okolnosť. Naopak, prvoinštančný súd ich náležitým spôsobom posúdil súhrne v celom rozsahu a aj ich náležite vyhodnotil (rešpektujúc zásady formálnej logiky).

10. Odvolací súd konštatuje, že odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku je dostatočne vyčerpávajúce a zodpovedá kritériám uvedeným v ustanovení § 220 ods. 2 C.s.p. a odvolací súd sa s ním v celom rozsahu stotožňuje a konštatuje jeho správnosť. Dôvody, pre ktoré žalobe vyhovel, riadne ozrejmil, pričom sa vysporiadal so skutočnosťami podstatnými pre právne posúdenie veci, ako aj so všetkými relevantnými argumentmi sporových strán. Keďže v odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie zodpovedal na v konaní nastolené otázky majúce pri rozhodovaní o tomto nároku podstatný význam, pričom sa v rozhodnutí vysporiadal i s podstatnými vyjadreniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie (§ 387 ods.2,3 C.s.p.), odvolací súd využíva možnosť danú mu ust. § 387 ods.2 C.s.p. v odôvodnení sa obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov rozhodnutia a na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku preto poukazuje len na určité najzásadnejšie aspekty, ktorými reaguje na argumenty žalovaného v odvolaní.

11. Žalovaný v odvolaní neuviedol žiadne také vecné a právne relevantné dôvody, ktoré by pre neho ako žalobcu priviedli priaznivé rozhodnutie. Námietky žalovaného uvedené v odvolaní nie sú spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku z hľadiska zistených skutočností (skutkového stavu) a právneho posúdenia veci (porovnaj aj rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 11Co/60/2016). S poukazom na uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 30.11.2009, sp. zn. 2 Cdo 238/2008, sa odvolací súd zaoberal len tými odvolacími námitkami a argumentmi žalovaného, ktoré boli pre rozhodnutie o odvolaní odvolacím súdom relevantné.

12. K žalovaným uplatnenému odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. f) C.s.p. (že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam) odvolací súd ozrejmuje, že uvedený odvolací dôvod je vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie spor posúdil po právnej stránke a ktoré nemajú v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 C.s.p, a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov strán sporu nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli počas konania najavo.

13. K námitke odvolateľa, že napadnutý rozsudok prvoinštančného súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 365 ods.1 písm. h) C.s.p.) odvolací súd poukazuje na to, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Uvedené v konaní pred súdom prvej inštancie a v jeho rozhodnutí odvolací súd nevzhladol. V preskúmvanej veci súd prvej inštancie správne právne posúdil nárok žalobcu (ako postupníka podľa Zmluvy o postúpení pohľadávky) na náhradu škody podľa ust. § 4 ods. 2 písm. b), § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. a § 442 Občianskeho zákonníka, ktorej náhrady vo výške žalovanej sumy sa domáhal žalobca od žalovanej ako poisťovne, ktorá skutočnú škodu - nájomné za prenájom náhradného motorového vozidla - vznikla poškodenému (ako postupcovi) v priamej príčinnej súvislosti s poisťovnou udalosťou (dopravnou nehodou spôsobenou prevádzkou motorového vozidla poisteného u žalovanej) tým, že poškodený užíval po dobu, po ktorú

bolo poškodené motorové vozidlo v autoservise, prenajaté náhradné motorové vozidlo na základe Zmluvy o nájme vozidla uzavretej so žalobcom.

14. Po oboznámení sa s odvolaním žalovaného odvolací súd dospel k záveru, že podstata odvolacej argumentácie žalovaného smerovala proti záverom súdu prvej inštancie v časti posúdenia účelnosti a nevyhnutnosti nájmu náhradného motorového vozidla za obdobie prevyšujúce žalovaným uznaných 17 dní, t.j. za obdobie od 16.07.2023 do 31.07.2023. Z uvedeného vyplýva, že odvolacie námietky boli obsahovo totožné ako žalovaný uplatnil už v konaní pred súdom prvej inštancie, s ktorými sa súd prvej inštancie vysporiadal v odôvodnení napadnutého rozhodnutia. Na doplnenie správnosti záverov súdu prvej inštancie odvolací súd konštatuje, že náklady na prenájom náhradného motorového vozidla možno považovať za skutočnú škodu definovanú v ustanovení § 442 Občianskeho zákonníka ako ujmu v majetkovej sfére poškodeného, ktorá nastala v súvislosti so škodovou udalosťou a nemôže byť žiadnym spôsobom závislá od správania poškodeného po škodovej udalosti. Na skutočnú škodu sa prihliada tak, aby škodovou udalosťou neutrpel sociálny komfort poškodeného. Poškodený v dôsledku protiprávneho konania poisťovňa žalovaného v súvislosti s prevádzkou motorového vozidla dočasne stratil možnosť využívať svoje vlastné motorové vozidlo a tento ním nezavinený a nanútený stav bol oprávnený riešiť prenájomom náhradného vozidla, náklady na ktoré predstavujú skutočnú škodu spôsobenú v priamej príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou, nakoľko nebyť škodovej udalosti poškodený by mohol riadne využívať svoje motorové vozidlo a nemusel by si prenajať náhradné.

15. Za nedôvodnú považoval odvolací súd aj argumentáciu žalovaného, v ktorej namietal neprimeranosť doby, za ktorú si žalobca ako právny nástupca poškodeného voči nemu uplatnil nárok na náhradu nákladov za prenájom náhradného motorového vozidla. Súd prvej inštancie správne reagoval na prekonanie starších záverov súdnej praxe, ktorá účelnosť nákladov na prenájom náhradného motorového vozidla limitovala vykonaním opravy či oznámením o vzniku totálnej škody na motorovom vozidle, keď konštatoval opodstatnenosť doby nájmu až do doručenia krycieho listu poisťovňou. Uvedený záver je súladný v tejto otázke s bohatou súdnou praxou a zohľadňuje aj skutočnosť, že prípadná indispozícia motorovým vozidlom po vykonaní opravy do úhrady nákladov či vystavenia krycieho listu poisťovňou, s výnimkou subjektívnych dôvodov zavinených poškodeným, nemôže byť na jeho ťarchu. V záujme eliminovania nepriaznivých následkov škodovej udalosti zasahujúcej do bežného života poškodeného a jeho potrieb spojených s užívaním motorového vozidla možno za dôvodný považovať nárok na náhradu nákladov za prenájom náhradného motorového vozidla až do možnosti opätovného užívania vlastného vozidla, čo bolo v danom prípade podmienené ukončením opravy a dorúčením krycieho listu (viď potvrdenie o odovzdaní a prevzatí motorového vozidla). Tieto závery sú súladné aj s čiastočne aplikovateľnými úvahami Ústavného súdu Slovenskej republiky vyslovenými v náleze zo dňa 16.02.2023, sp. zn. III. ÚS 602/2022, a ktorý s prihliadnutím za účel prenájomu náhradného motorového vozidla spájal koniec refundovateľného prenájomu motorového vozidla s momentom, kedy môže poškodený opätovne užívať svoje motorové vozidlo. V konaní navyše nebolo preukázané, že by užívanie prenajatého motorového vozidla počas celej fakturovanej doby nebolo v priamej príčinnej súvislosti s predmetnou poisťovňou, resp. že by doba od vykonania opravy do odovzdania motorového vozidla bola predĺžená v dôsledku úmyselného či nedbanlivostného konania poškodeného alebo tretieho subjektu. V tejto súvislosti odvolací súd akcentuje, že samotné oznámenie o ukončení šetrenia poisťovne a poskytnutí poisťovne plnenia nezabezpečí vydanie opraveného motorového vozidla autoservisom poškodenému. Vydanie motorového vozidla zo strany autoservisu je v praxi podmienené buď úhradou nákladov na opravu alebo dorúčením krycieho listu zo strany poisťovne predstavujúceho jej "prísľub", že opravu motorového vozidla zaplatí, a ktorý slúži ako náhrada úhrady vystavenej faktúry. Uvedená obchodná zvyklosť autoservisov je všeobecne známou skutočnosťou, a vyplýva aj zo žalobcom predloženého potvrdenia o bežnej obchodnej praxi (č.l. 36 spisu). Zásadným kritériom pre posúdenie primeranosti a účelnosti dĺžky prenájomu náhradného motorového vozidla, ako jednej z podmienok dôvodnosti žalovaného nároku, je tak vybavenie poisťovne v rozsahu náhrady nákladov za opravu poškodeného vozidla, a to podľa § 11 ods. 6 a 7 zákona zákon č. 381/2001 Z.z, skončením šetrenia, oznámením výšky poisťovne plnenia poškodenému a poskytnutím plnenia v zákonom stanovenej dobe (obdobne viď nález ÚS ČR zo dňa 14.01.2021, sp. zn. I. ÚS 2932/2020). Len samotným oznámením poisťovne o spôsobe vybavenia škodovej udalosti nedochádza k skutočnej náhrade škody, v dôsledku čoho poškodený je aj naďalej nútený znášať následky spôsobené dopravnou nehodou. Rozhodujúcim tak je okamih, kedy sa opravené motorové vozidlo dostalo do dispozičnej sféry poškodeného, a ktorým pominula dôvodnosť prenájomu náhradného motorového vozidla s výnimkou prípadov, kedy sám poškodený znemožní včasnú dispozičnú s motorovým vozidlom (riadne a včas

nevyzdvihne motorové vozidlo z autoservisu). Potrebné je tiež dodať, že uvedený a bežne zaužívaný postup autoservisu nemôže ovplyvniť samotný poškodený, ktorý v prípade odmietavého, či liknavého postupu zo strany poisťovne pri likvidácii poisťnej udalosti nemá k dispozícii vlastné motorové vozidlo a vzhľadom na finančnú náročnosť nákladov na opravu motorového vozidla často nie je schopný okamžitej jednorazovej úhrady týchto nákladov navýšených, ako tomu bolo v danom prípade, aj o úhradu prenájmu náhradného vozidla. Rovnako spravodlivo nemožno podľa odvolacieho súdu požadovať ani od poškodeného, ktorý vinou poistenca žalovaného bol obmedzený v užívaní svojho vozidla a musel si prenajať náhradné motorové vozidlo, aby vopred uhradil pomerne vysokú cenu opravy, pokiaľ náhrada nákladov za ňu má byť krytá poisťným plnením, a potom aby následne čakal na jej preplatenie od poisťovne. Zhrnúc uvedené pri posudzovaní účelnosti nájmu náhradného vozidla je podľa odvolacieho súdu potrebné vychádzať najmä zo skúmania reálnej možnosti poškodeného užívať svoje motorové vozidlo ako tomu bolo pred ním nezapríčinenu škodovou udalosťou. V danej veci z vykonaného dokazovania vyplynulo, že prenájom náhradného motorového vozidla bol ukončený dňa 31.07.2023, keď po ukončení opravy a doručení krycieho listu zo strany žalovaného dňa 28.07.2023 bolo vozidlo odovzdané poškodenému dňa 31.07.2023. Nakoľko deň 28.07.2023 pripadol na piatok, vozidlo bolo odovzdané poškodenému najbližší pracovný deň, t.j. pondelok 31.07.2023, preto za účelne vynaložené možno považovať náklady za prenájom náhradného vozidla po celú túto dobu, počas ktorej poškodený nemohol disponovať vlastným motorovým vozidlom, ako správne vyhodnotil súd prvej inštancie.

16. Vychádzajúc z uvedeného možno preto skonštatovať, že na strane poškodeného nedochádza k zmene jeho postavenia už tým, že došlo k vykonaniu opravy jeho motorového vozidla, ale k tomuto dochádza až vtedy, keď uvedené motorové vozidlo mohol reálne užívať, t. j. keď mu bolo autoservisom vydané po tom, ako bol zo strany poisťovateľa škodcu, teda žalovaného vystavený a autoservisu doručený krycí list, resp. keď došlo k úhrade ceny opravy zo strany poisťovateľa škodcu v prospech autoservisu, a to za predpokladu, že zo strany poškodeného nedošlo k bezdôvodnému omeškaniu s prevzatím opraveného motorového vozidla, resp. k bezdôvodnému omeškaniu autoservisu s odovzdaním motorového vozidla po oprave poškodenému. V posudzovanej veci pritom nebolo sporné, že poškodený sa bezdôvodne neomeškal s prevzatím opraveného motorového vozidla, príp. autoservis s odovzdaním motorového vozidla po oprave poškodenému.

17. S ohľadom na vyššie uvedené, rozhodnutiu súdu prvej inštancie v posudzovanej veci nemožno vytknúť, že by vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia alebo že na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov strán sporu nevyplývali, ani inak nevyšli za konania najavo, že by opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo že by v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor, prípadne že by výsledok jeho hodnotenia dôkazov nezodpovedal tomu, čo malo byť zistené.

18. V podanom odvolaní odvolateľ uplatnil aj odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. d) C.s.p. majúc za to že konanie má inú vadu, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Tento odvolací dôvod dopadá na akékoľvek pochybenia v procesnom postupe súdu, ktoré nie sú subsumovateľné pod ostatné odvolacie dôvody, avšak len za predpokladu, že mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Príkladom takejto vady môže byť nesprávne realizovaná manudukčná povinnosť súdu (a to tak v prípade, keď bola poskytnutá v užšom rozsahu, ako aj v prípade jej realizácie v širšom než zákonom predpokladanom rozsahu - pozri aj § 160 a komentár k tomuto ustanoveniu), pochybenia vo vykonanom dokazovaní (napr. vykonanie nezákonne získaného dôkazu bez splnenia predpokladu uvedeného v článku 16 ods. 2, alebo vypočutie relevantného svedka bez poučenia o práve odoprieť výpoveď), porušenie viazanosti súdu inými rozhodnutiami (pozri § 193) alebo posúdenie predbežnej otázky v rozpore s existujúcim rozhodnutím príslušného orgánu (pozri § 194 ods. 2). Preskúmaním napadnutého rozhodnutia odvolací súd naplnenie citovaného odvolacieho dôvodu nezistil.

19. Súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranou, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzal do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (IV. ÚS 115/03). Za odňatie možnosti konať pred súdom v žiadnom prípade nemožno považovať to, že súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv, či požiadaviek strany, ktorá je nespokojná s právnymi závermi, tým

nemohlo dôjsť k porušeniu práva sporovej strany na spravodlivý súdny proces. Do práva na spravodlivý proces totiž nepatrí právo účastníka konania (strany), aby sa súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04), ani právo na to, aby bol účastník konania (strana) pred všeobecným súdom úspešný, teda aby sa rozhodlo v súlade s jeho požiadavkami (I. ÚS 50/04).

20. Na základe uvedeného obsah odvolania žalovaného nebol preto spôsobilý spochybníť správnosť záverov napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie z hľadiska odvolacích dôvodov v ňom uvedených, pričom ani v odvolacom konaní neboli zistené také nové rozhodujúce skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by mali za následok zmenu skutkového stavu alebo by spochybňovali správnosť právnych záverov, na ktorých súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie.

21. Vzhľadom na uvedené odvolací súd podľa § 387 ods. 1,2 C.s.p. napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie (vrátane závislého výroku o trovách konania) ako vecne a právne správny potvrdil.

22. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C.s.p. V odvolacom konaní bol plne úspešný žalobca, preto mu vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania v zmysle § 262 ods. 2 C.s.p. rozhodne súd prvej inštancie v lehote 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

23. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

c/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

d/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

e/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods. 1 prvá veta C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne / dovolacie dôvody/ a čoho sa dovolateľ domáha /dovolací návrh/ (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C.s.p.).